

[Aksel Pedersen]

opnå, når man tager fat på problemerne så tidligt som muligt, og det må også være det, der gør, at allerede 200 kommuner på frivillig basis har givet tilbud om tandbehandling til småbørn, også kaldet førskolebørn. Jeg er bekendt med, at man i et par af dispensationskommunerne allerede er oppe på en tilslutning på 98 pct. af børn mellem 3 og 6 år, og så bliver det jo meget vanskeligt at komme videre.

Det siges derudover, at selv om man kun i kort tid har givet tilbuddet, så viser det sig, at man har opnået tydelige forbedringer i tandsundheden og besparelser på behandlingen af børnenes tænder på et senere tidspunkt. Det er igen en væsentlig tilskyndelse for kommunerne til at give dette tilbud til førskolebørnene. Jeg synes, at vi lige så godt kan lade kommunerne selv klare dette spørgsmål, for så er der da ét område, hvor de ikke kan bebrejde folketetinget, at vi i tide og utide blander os i kommunernes forhold.

Så vil vor ordfører gerne spørge, om den lovrevision, som er fastsat til at skulle finde sted i denne samling, menes at være opfyldt med dette forslag om en trinvis inddragelse, én årgang ad gangen, af førskolebørnene frem til 1985-86. Vi har i hvert fald fra venstres side nogle ting, som vi gerne vil have med, og som vi anser for temmelig væsentlige.

Det kan vel ikke forundre nogen, at det er dispensationskommunerne, det drejer sig om her. Vi vil nemlig gøre, hvad vi kan for, at der også efter 1981 fra amtsrådenes side kan gives kommunerne tilladelse til at lade børnenes tandbehandling foregå hos privat praktiserende tandlæger, så de kommuner, der ser deres fordel i at spare investeringer i de dyre skoletandklinikker, også fortsat vil have en mulighed for det. Vi har jo set, at der i mange af dispensationskommunerne ydes en lige så god tandbehandling til børnene som i kommuner, hvor der er kommunale tandklinikker. I mange af de mindre kommuner falder det væsentlig billigere ud, og der er da også i en hel del tilfælde mulighed for tandlægeskifte, fordi man har det frie valg dér. I det hele taget er valgmulighederne noget af det, som venstre lægger vægt på.

På venstres vegne vil jeg hermed gerne give tilsagn om en positiv medvirken under udvalgsarbejdet med det sigte at give det bedst mulige tilbud om tandbehandling til

alle børn, så de kan få mulighed for at bide fra sig.

Karen Thuroe Hansen (KF):

Det er jo efterhånden snart en årligt tilbagevendende begivenhed, at vi behandler loven om offentlig børnetandpleje. Vi havde den også til behandling i sidste samling, og jeg har også set af mine gamle papirer, at revisionen af lov om offentlig tandpleje skulle finde sted i folketingssamlingen 1977-78. Da jeg læste lovforslaget igennem, regnede jeg med, det var denne revision, der ville blive taget op, men måtte jo så erkende, at det her drejer sig om de 3-6-åriges inddragelse under den offentlige tandpleje. Det kan vi også fra konservativ side tilslutte os.

Jeg vil egentlig gerne have lov til at tage forbehold over for de udgifter, indenrigsministeren mener der er forbundet med inddragelsen af disse børn. Efter min formening skulle vi prøve på at færdiggøre det stykke arbejde, vi er ved at færdiggøre, nemlig at få inddraget alle undervisningspligtige børn under den offentlige tandpleje, vel vidende at vi først prøver på at inddrage de 3-6-årige fra 1981. Det er mit håb, at det til den tid er lykkedes at få alle vore undervisningspligtige børn inddraget under den offentlige tandpleje.

Vi vil fra konservativ side deltage i udvalgsarbejdet med interesse, men jeg vil tilføje, at jeg havde meget, meget gerne set, at vi havde haft svaret fra de respektive instanser, nemlig socialministeren, Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, inden vi gik i gang med lovforslaget, men det kommer forhåbentlig inden længe.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Børnetandplejeloven blev i maj 1971 vedtaget af et enigt folketing. Lovens baggrund var betænkning nr. 427, udarbejdet af en kommission nedsat af indenrigsministeriet. I betænkningen konkluderedes bl. a., at den ideelle børnetandpleje bør begynde ved tændernes frembrud, og at forebyggelse er en væsentlig del af tandplejen.

Af praktiske grunde kom loven i første omgang kun til at omfatte undervisningspligtige børn, men der blev under behandlingen af lovforslaget i folketetinget fra alle partiers side givet udtryk for, at man ønskede, at lo-